

Halvoník Michal, Leaside forge, Irsko

Díky programu Erasmus+, který zprostředkovala naše Střední odborná škola uměleckořemeslná, jsem měl jedinečnou příležitost se podívat do zahraničí a naplno si užít Irskou kulturu po dobu 13 týdnů v druhém největším městě Cork.

Nejvíce času jsem nakonec trávil na dílně s chlapama z Leaside Forge. Tam na mě čekali James a Gus, kteří mě naplno zapojili do jejich kovovýroby, a měl jsem tu možnost si osahat všechny mašiny, co měla dílna k dispozici.

Společně jsem si úkoly k jednotlivým zakázkám takticky rozdělili, abychom si nepřekáželi.

Většinou James točil ocel na soustruhku a já s Gusem jsme se zaobírali kováním, svařováním a řezáním bran a jejich částí. Pro mě to většinou znamenalo celý rám rozřezat a promyslet s Gusem jak to celé nakonec poskládáme. Poté mi ukázal postup práce, a když jsem nebyl jistý, dostal jsem názornou ukázkou.

Takto jsme úspěšně zrekonstruovali dvě příjezdové

brány a jeden litinový plůtek. Do toho se na dílně opravil buchar, roztahal se vzduchotlaký obvod kolem dílny a vyrobil jeřáb.

Když byl hlavní projekt hotový, tak jsem měl pár víkendů a volných hodin na dílně kde jsem si mohl vyrábět, co jsem chtěl.

Práce opravdu odsýpala, dobře jsme si rozuměli. Posloucháme stejný žánr hudby, tak bylo dost srandy, když jsem jim pouštěl naše české vypalovačky. Spousta vtípků lítala vzduchem a

vždycky jsme se nasmáli, zakázky se krásně stíhaly a všechno proběhlo klidně.

Když jsem si získal jejich důvěru, že se obejdu v dílně sám, mohl jsem kovat pod bucharem, používat lis, ohřívat a řezat plamenem dle libosti bez optání, ale musel jsem udržovat maximální soustředění na bezpečnost a nepouštěl jsem se do riskantních operací.

Naštěstí jsem porozuměl všemu, co mi řekli a bez úhony jsem se dostal domů. Dokázal jsem svou agličtinu slušně vypilovat, po 3 měsíčním pobytu už dokážu porozumět a vést plynulou konverzaci, tak jsem zjistil, že na to mám a těším se, až budu moct své jazykové dovednosti opět uplatnit.

S jazykem mi velice pomohla pani, u které jsem bydlel, ta semnou aktivně navazovala konverzaci, abych se rozmluvil. Byla moc příjemná a na gramatiku mi dávala upomínky, pokud jsem se dopustil opravdu hrubých chyb. Takto jsem se nejlépe zlepšoval v jazyce. Celkově jsem byl velice spokojený s tím, jak vařila a teplá večeře byla vždy večer na stole. Víkendy jsem měl příležitost využít za nezvykle krásného počasí, které mě doprovázelo v délce celého pobytu. Touláčky po městě a návštěva tamních památek byla vždy jako samozřejmost, protože tam toho bylo až příliš k vidění a víkendy jsou moc krátké. Dost mi ulehčil fakt, že jsem měl většinu výdajů pokryto z kapesného a jediné, za co jsem utrácel, byly suvenýry a pivo.

Pro mě to byl celoživotní zážitek a budu na kluky vzpomínat, jak jsme spolu vysedávali volná odpoledne někde v altánku s točeným v ruce a pohodou na duši. Vrcholem výletu byli rozhodně momenty, když jsem montovali brány a plot na místo, kde konečně se uplatnil měsíc dřiny na dílně, a mohli jsme vidět spokojené zákazníky, co nechápou jak jsme to dokázali dát dohromady.

Taky jsem si moc užil víkendový mezinárodní festival, kam přijeli řemeslníci ze všech koutů irska a společně jsme tavili železnou rudu a vyráběli surové železo. Potom když ohně vyhasli, všichni jsme se vydali na hotel a začala ta pravá sranda.

